

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udenrigsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. april 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Lise Bitsch
Sagsnr.: 2014-0032-1144
Dok.: 1072635

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 119 (Alm. del), som Folketingets Udenrigsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

Karen Hækkerup

/

Lise Bitsch

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 119 (Alm. del) fra Folketingets Udenrigsudvalg:

”Er ministeren enig i, at Garmi Gillon ikke længere har den diplomatiske immunitet som den daværende justitsminister Frank Jensen mente, at Garmi Gillon nød i 2001?”

Svar:

I 2001 blev der i forbindelse med Carmi Gillons tiltræden som Israels ambassadør i Danmark rejst spørgsmål om, hvorvidt Carmi Gillon kunne anholdes her i landet for påståede brud på torturkonventionen.

Udenrigsministeriet tilkendegav i den forbindelse, at det var ministeriets opfattelse, at Wienerkonventionens bestemmelser som specialregler for diplomatiske repræsentanter fortrænger de generelle regler i FN's torturkonvention, og at Wienerkonventionen således ville være til hinder for anholdelse og strafforfølgning her i landet af en diplomatisk repræsentant. Justitsministeriet var enig i denne vurdering.

Justitsministeriet kan i øvrigt efter høring af Udenrigsministeriet oplyse, at det følger af Wienerkonventionen, at diplomatiske repræsentanter nyder diplomatisk immunitet i sager, der henhører under modtagerstatens strafferechtspleje i den periode, personen er udsendt, medmindre udsenderstaten udtrykkeligt giver afkald herpå. Bortset herfra ophører diplomatisk immunitet, når personen ikke længere varetager det pågældende hverv, idet diplomaten dog fortsat nyder diplomatisk immunitet i forhold til handlinger, der er udført som led i varetagelsen af personens opgaver som medlem af repræsentationen. Det antages således, at diplomaten efter stillingens ophør ikke nyder diplomatisk immunitet for handlinger foretaget før immunitetsperioden eller for handlinger foretaget under immunitetsperioden, hvis der ikke er tale om embedshandlinger.

Udenrigsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen oplyst følgende:

”Det bemærkes, at der ud over reglerne om diplomatisk immunitet, der som anført følger af Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, også i folkeretten gælder sædvaneretlige regler om immunitet for statsrepræsentanter for handlinger foretaget i embeds medfør. Disse regler er givet virkning i dansk strafferetspleje ved straffelovens § 12.

De folkeretlige sædvaneregler på dette felt er imidlertid ikke klare. Dette finder blandet udtryk ved, at retspraksis fra internationale og andre staters domstole med hensyn til udstræk-

ningen af statsimmunitet, herunder særligt om immunitet skal opretholdes i sager vedrørende internationale forbrydelser så som tortur, ikke er entydig. Det kan i den sammenhæng oplyses, at der i Folkeretskommissionen under FNs generalforsamlingens 6. udvalg pågår en proces, hvor indholdet af de folkeretlige regler om statsrepræsentanters strafferetlige immunitet søges nærmere afklaret.”